Bílopotocké

listy

červenec 2019

v tomto čísle:

z činnosti spolků
soutěž
dětská stránka
eko okénko

Obsah

1 Slovo starosty

1 Slovo místostarostky

2 *Bylo nebylo...aneb pamětníci vzpomínají:* Margit Antonová

4 Zpráva o činnosti sboru dobrovolných hasičů Bílý Potok za rok 2018

5 Poznávejme společně naše Jizerky

6 Základní škola

6 *Zlaté potocké ručičky:* Jan Macek

7 *Byli jsme u toho:* Čtyři v jednom, aneb den otevřených dveří v Jizerskohorském Technickém Muzeu

8 *Soutěž:* Bílý Potok, jak ho neznáte!

9 *Jak je neznáte:* Šachmat – Tomáš Petrement Sandra Dražilová

10 Rytmické mše pro rodiny s dětmi

11 Lesy Bílého Potoka

12 Eko okénko

13 Zpráva ekologické komise

14 Přispějte také do Bílopotockých Listů

14 *Dětem:* Křížovka a Pohádka – Čert Zbrklík

Bílopotocké Listy

Vychází 4x ročně v nákladu 350 výtisků
Vydává obec Bílý Potok pod Smrkem (Bílý Potok 337; 463 62 Bílý Potok)
Vyšlo v červenci 2019
E 10293

Redakce:
Šéfredaktorka: Sandra Dražilová
Korektury: Anna Hrnčířová
Grafická úprava a sazba: Alžběta Panochová
Fotografie na obálce: Anna Hrnčířová

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
Je mi ctí Vás poprvé v nové funkci pozdravit formou pár řádků ze stránek Bílopotockých listů. Předem musím vyjádřit mé upřímné poděkování všem zaměstnancům obce za jejich práci a vstřícnost při řešení všedních i nevšedních starostí, které jsou téměř dennodenní rutinou.

Po volbách, kdy došlo k významné změně ve vedení obce a složení zastupitelstva, jsem vnímal jako svůj nejdůležitější úkol zachovat zejména úřad i celou obec v pokojné atmosféře a věnovat se hlavně úkolům, které nesnesly odkladu.

Jsem velice rád, že se úřad místostarosty stal uvolněnou pozicí. Ač to může vypadat, že na malé obci není tolik práce jako třeba na městě, je nutno konstatovat, že právě opak je pravdou. Nejde jen o administrativu a úřadování, jde hlavně i o dennodenní osobní kontakt s občany, kteří se na obec obracejí nebo úřad navštěvují. Vzájemnou komunikaci v rámci dobrých mravů a vzájemné úcty považuji za nepostradatelný prvek k vytvoření dlouhodobých, upřímných a slušných vztahů.

V mém přesvědčení je pevně zakořeněna i základní myšlenka, kterou bych Vám rád předal. A sice to, že obec a její úřad není něco, co si žije vlastním životem, ale je to především Vaše obec – nás všech a všichni se můžeme podílet na tom, kam budeme směřovat a jak se nám zde v tomto malebném údolí pod krásnými horami bude žít. Jsem potěšen i zájmem občanů o dění v obci a budu moc rád, bude-li i nadále tento zájem stoupat.

Nebudu se zde rozepisovat o tom, co se v naší obci událo, neboť tomu je věnována podstatná část následujících příspěvků a článků, ale dovolím si zde alespoň poděkovat všem zastupitelům, spolkům a zejména dobrovolníkům, kteří organizovali, nebo se podíleli na akcích uspořádaných v nedávné době.

Snažím se formou osobní účasti či pomoci tyto akce podpořit a být tak mezi Vámi. Pro mě je to vždy impuls a motivace do další práce a i milá příležitost tak nějak neformálně vyslechnout, co Vás trápí či těší.

Závěrem mi dovolte Vám všem v úctě popřát báječné léto a příjemné chvíle strávené ať už na dovolených, nebo třeba na akcích obce, které nás čekají.

S přátelskými pozdravy

Pavel Šercl
Starosta obce

Slovo místostarostky

Milí občané,
touto cestou bych Vás chtěla informovat o aktuálním dění v obci. V listopadu 2019 jsem přijala pozici místostarostky obce za velké podpory sdružení „Otevřeno“, které jste zvolili jako vítězné v komunálních volbách. Tímto děkuji za projevenou důvěru.

Veliká výzva pro mě je a bude, během celého volebního období plně, aktivně pracovat pro obec a plnit sliby, které jsme si my, členové sdružení, stanovili. V každé situaci a rozhodování o obci jednám vždy s rozvahou a pro blaho obce a jejích občanů.

Jednou z vizí bylo: zlepšit komunikaci s občany Bílého Potoka i se zástupci okolních obcí. Veřejné schůze probíhají podle nového jednacího řádu. Tedy každý občan má dnes právo se vyjádřit před hlasováním o usnesení, které má být přijato, nikoli až ke konci schůze v bodu diskuze, kdy už bylo vždy vše rozhodnuto. Nově jsme začali s promítáním na plátno během veřejné schůze, což se velice osvědčilo např. při prodeji pozemků, kdy všichni vidíme aktuální pohled na pozemek, který se má kupovat, prodávat nebo pronajímat. Taktéž se promítají schvalované dokumenty. Hlasování o usneseních probíhá jmenovitě za každého zastupitele. Na webových stránkách obce vznikla nově sekce pro zastupitele, kde každý najde důležité informace a podklady k veřejné schůzi. Předcházíme tím zbytečnému tisku všech dokumentů.

Druhou zásadní vizí našeho sdružení byla místní škola. Vznikla školská komise, která se velice aktivně zajímá o znovuotevření naší školy, viz článek „Škola“. V současné době proběhlo výběrové řízení na funkci ředitele/ředitelky školy. 25. 4. 2019 proběhly zápisy do prvních tříd, kdy jsme byli všichni plni očekáváni, zda se dveře naší školy budou moci opět otevřít. K zápisu se dostavilo 9 dětí, čímž děkujeme rodičům za důvěru a připravujeme školu tak, abyste

Vy a především Vaše děti byli v září spokojeni jak s výukou, tak i s celým chodem organizace. Kroky, které se podnikaly, nevedou jen ke znovuotevření Základní školy, ale také k zachování a podpoře Mateřské školy, která je společně se ZŠ pod jednou organizací. Pokud by zanikla jedna, hrozilo by, že zanikne také druhá.

Dalším velkým tématem a výzvou pro zastupitele i občany je lepší nakládání s odpady. Pro pomoc při mapování a řešení této problematiky vznikla tříčlenná komise, viz článek „O odpadech“. V současné době nejvíce řešíme problém, který se týká nakládání s Bioodpadem. Otevírá se možnost zřízení obecního sběrného dvora. Dále chceme zkvalitnit nakládání s tříděným odpadem. Po konzultaci se zástupcem společnosti EKO-KOM dnes víme, že prodej druhotných surovin může být pro obec ekonomicky výhodný. Víme, že v obci schází sběrné nádoby na papír a naší snahou bude nádoby doplnit. Chtěla bych poděkovat všem občanům, kteří svědomitě třídí právě výše zmíněný odpad.

Stavební komise se intenzivně zabývá projektem kanalizace.

V roce 2017 se realizovaly nové stavby a úpravy: parkoviště před OÚ, plocha před kostelem a chodníky. Stále pracujeme na kolaudaci těchto staveb a vypořádání pozemků pod stavbami.

Na budově školy byly provedeny nejnutnější úpravy na střeše. Na celkovou rekonstrukci střechy, opravu poškozených říms a nátěr fasády byla podána žádost o dotaci. V případě, že dotace nebude podpořena, proběhnou částečné úpravy z rozpočtu obce.

V rekreačním zařízení Jizerky došlo k rekonstrukci koupelen, viz článek „Jizerky“.

Je v plánu investovat také do stavebních úprav bytového domu č. p. 338.

Vzhledem k dotazům ohledně ceny vody proběhla beseda na OÚ s ředitelem FVS panem Ing. Olišarem. Ze zasedání na FVS mohu informovat občany, že rekonstrukce vodárny v Bílém Potoce byla úspěšně dokončena. Na řece Smědé se bude realizovat rybí přechod.

Okénko z kultury – ihned po volbách proběhly kulturní akce, které se vztahují k předvánočnímu času: Mikulášská a Rozsvícení vánočního stromu na nádvoří obecního úřadu. Následovalo autorské čtení pro děti z knížky od Sandry Dražilové Zlámalové doprovázené písničkami od Lenky Jakešové.

Dále proběhl dětský karneval na Bártlově boudě, kde se všechny děti v kostýmech během celého programu hezky bavily. Rodiče a dospělí se následně pobavili na Velikonoční zábavě, která se také konala na Bártlově boudě. K tanci hrála místní kapela Crazy Brothers. Ke Dni Země jsme ve spolupráci s turistickým kroužkem a komisí pro nakládání s odpady uspořádali sběr toho, co do přírody nepatří. Zaměřili jsme se na úsek od Smědavy do obce. Dva dobrovolníci sbírali v obci. Na všechny, kdo se této záslužné aktivity účastnili, čekalo na nádvoří obecního úřadu občerstvení i příjemně strávený společný čas. I přes únavu jsme pocítili, že to byl smysluplně strávený den. Jistě budeme podobné aktivity opakovat. Ještě jednou díky všem. Nejbližší kulturní akcí budou Bílopotocké slavnosti 20. 7. na fotbalovém hřišti. Uvítáme každou pomocnou ruku, která by se chtěla aktivně zapojit do příprav kulturních akcí. Děkuji paní Cudrákové a Štorkové, za skvělou spolupráci.

Jana Mikudíková
místostarostka obce

Bylo nebylo… aneb pamětníci vzpomínají

Představuji Vám novou rubriku Bílopotockých listů, kde bude dám prostor starší generaci, neboť si myslím, že právě tato generace nám má stále, co říci a stále se od ní můžeme učit.

Velmi děkuji paní Margit Antonové (83) za ochotu si zavzpomínat a o své krásné vzpomínky s Vámi podělit.

Jak dlouho bydlíte tady v Bílém Potoce?

Vlastně po celý svůj život. Narodila jsem se v Hejnicích, ale s maminkou jsem bydlela tady v Bílém Potoce.

Co se změnilo od dob Vašeho mládí?

Co se změnilo? Zavřeli se obchody, hospody. Dříve tu neprojelo auto a teď, aby se člověk bál přejít silnici. Tenkrát tu byla asi jen dvě auta v celé obci.

Akorát do továrny, to se jezdilo koňským potahem, kde se nakládalo zboží. A teprve až později byla nákladní auta.

foto: archiv Margit Antonové

Jsou věci/momenty, které by se sem do obce měly vrátit?

Není to tak dávno, co se tu na kopci lyžovalo i sáňkovalo. Jezdili jsme například ze Smědavy.

A na čem, na saních?

Na lyžích i na saních. Ze Smědavy jsme sjížděli ten veliký kopec. Auta nejezdila, takže jsme mezi nimi nekličkovali, jak by to bylo dnes. Pěkně po svých, stromečkem nahoru. Ty velký odháněli ty malý, aby jim nevstupovali na trať (smích). Na jedné straně kopce se udělala trať a na druhé se šlapalo stromečkem nahoru. A když se ti menší pletli do sjezdovky, tak holt nějakou chytli (smích).

Nebo se pamatuji, jak jsme jezdili od Bártlovky až sem ke škole dolů na saních.

Kopec v zimě byl vždy plný, ne jako dnes.

Pak tu byl Sokol, chodili jsme cvičit do školy v tělocvičně a společně jezdili na výlety.

Na jeden výlet do Doks vzpomínám tuze ráda. Stanovali jsme tam, stanovali, ale ne tak jako dnes. Měli jsme stan, u sedláků jsme vyprosili seno, tím jsme si ten stan vystlali, navrch deku a na tom jsme spali. (Smích) Ale bylo to fajn.

Byly okamžiky, na které byste raději zapomněla?

Zapomněla bych ten rok 1945.

Nenapadlo Vás žít někde jinde?

Když jsem byla mladá, tak jsem vždycky chtěla do města, ale teď by mě tam nikdo nedostal. Dříve když jsem byla mladá, tak alespoň jednou za měsíc jsem musela jet do města, do Liberce – projít se tam, prohlédnout si výlohy. A dneska?

Ani do Hejnic se mi nechce.

Povídá se, že pod horami je chudo. Co si o tom myslíte Vy?

Chudo? V každém domě byl chlívek a kousek pole. Museli jsme se starat, ale chudo nebylo.

Co máte tady na těch našich Jizerských horách nejraději?

Podzim. Když se obarví stromy, je sluníčko a listí voní.

Říká se, že dřív byli k sobě lidé milejší, přátelštější a otevřenější. Je to podle Vás pravda?

Ano, před každým domem byla lavička a tam se sedávalo a povídalo. Teď už pomalu neznáte ani své sousedy.

Moc děkuji za krásné povídání a paní Antonové přeji za celou redakci hlavně hodně zdraví.

Sandra Dražilová

Zpráva o činnosti sboru dobrovolných hasičů Bílý Potok za rok 2018

Pro řádné zhodnocení naší práce a činnosti hasičského sboru za minulý rok je nutné si jej rozdělit na několik úseků.

1) úsek vnitroorganizační činnosti

Stav členské základny je ke dni 31. 12. 2018 je 41 členů, z toho je 8 žen, 16 mužů a 21 dětí a dorostenců.

V roce 2018 byla činnost našeho sboru řízena 9 členy výboru.

Výborové schůze byly svolávány nepravidelně, dle potřeby.

2) úsek kulturní činnosti

V této oblasti mnoho členů našeho sboru dokázalo, že nejsou pouze hasiči, ale skvělými organizátory kulturních akcí.

Již tradiční je tzv. „Pálení Čarodějnic“ 30. dubna, které jsme připravili ve spolupráci s obecním úřadem. Antonínský fotbal, kterého se zúčastnilo 8 družstev. Na přípravu a zabezpečení celé akce museli členové odpracovat 240 hodin.

3) úsek brigádnické činnosti

V loňském roce jsme v rámci pravidelných brigád prováděli údržbu výstroje a výzbroje. Zde bych rád všem poděkoval za velmi dobrý přístup a nasazení.

4) úsek represe

V roce 2018 jsme byli povoláni celkem k 8 událostem: 2x technická pomoc a 6x požár.

5) úsek mládeže

Každou středu se scházíme v rámci hasičského kroužku. Děti se zde naučí pracovat s požárními technickými prostředky (štafeta 60m, požární útok, štafeta dvojic), všeobecnou zdatností (běh, střelba ze vzduchové pistole, topografie, atd.) a plní odznaky odbornosti. Pravidelně se účastníme závodů a třikrát do roka jezdíme na soustředění.

Letos jsme se zúčastnili celkem devíti závodů.

V požárním útoku jsme se nejlépe umístili v Novém Městě pod Smrkem a to na 1. místě, poté ve Frýdlantu na 2. místě a v Dolní Řasnici na 3. místě. V závodě požární všestrannosti jsme obsadili 2. místo v Novém Městě pod Smrkem a 3. místo v Pertolticích.

Organizujeme také i soustředění pro děti. Jarní soustředění se odehrává na hasičském hřišti (bývalá střelnice), kde se děti učí požární sporty. Touto cestou bych rád poděkoval manželům Součkovým, kteří nám propůjčili el. energii.

Během letního soustředění jsme letos sjížděli řeku Otavu. Tady bych rád poděkoval všem sponzorům, kteří nám na dětské hasičské soustředění přispěli. Podzimní soustředění, konající se v Jindřichovicích na chatě U Můrinek, se specializuje na nacvičení požární všestrannosti.

6) úsek sportovní činnosti SDH

V loňském roce se nám podařilo po mnoha letech vytvořit stabilní sportovní družstvo a zúčastnit se několika závodů. Zároveň si svoji první sezónu odbyly i ženy, které se velmi úspěšně umísťovaly na předních pozicích. A mohu zde říct, že byly vidět. Jedná se o závody v Lázních Libverda (okrsek) – 2. místo, dále v Novém Městě noční, Jeřmanice noční, Raspenava noční, Horní Řasnice, Lázně Libverda a Kunratice. Z těchto závodů bohužel již neznám umístění, proto pouze takto slovně.

Následovaly závody v rámci superpoháru s těmito výsledky:

	Muži	Ženy
Bulovka	12. místo	6. místo
Ludvíkov	15. místo	4. místo
Dětřichov	8. místo	4. místo
Nové Město	13. místo	4. místo
Raspenava	10. místo	6. místo
Hejnice	15. místo	4. místo
Frýdlant	7. místo	8. místo

Celkově družstvo mužů získalo 31 bodů – 11. místo a žen 38 bodů – 6. místo. Je třeba si přiznat, že se nám vůbec nedařilo – obzvláště mužům. Doufám tedy, že příští rok bude pro nás úspěšnější a naše umístění se zlepší.

Na závěr bych chtěl poděkovat především obecnímu úřadu a všem sponzorům, kteří naši činnost podporují hlavně na úseku mládeže. Děkuji také všem členům našeho sboru, kteří se podíleli na veškeré práci. Velký „dík“ patří i jejich rodinným příslušníkům, jež měli pochopení pro jejich práci ve sboru, která byla ve velké většině na úkor rodinného volna. A zároveň, mi dovolte poděkovat bývalému starostovi panu Hanzlovi, který náš sbor v uplynulých letech podporoval.

Takto proběhl ve stručnosti loňský rok v našem sboru dobrovolných hasičů. Velmi mnoho věcí se našim členům podařilo. Shrnuto do počtu – odpracovaných hodin bylo ve prospěch cca 2 416. A to ve všech oblastech.

Tímto bych se chtěl s Vámi rozloučit. Buďte šťastní.

starosta sboru
Martin Tecl

Poznávejme společně naše Jizerky

Jizerské hory mám již pěkně prošlapané a na spoustu míst se několikrát v roce rád a s velikou chutí vracím. Představa, že bych tyto krásy sdílel i s ostatními, mě přivedla k myšlence založit místní spolek turistů, poutníků.

foto: archiv turistického oddílu

Máme krásnou obec s nejseverněji položeným pohořím Čech – Jizerskými horami.

CHKO založeno roku 1967 s účinností od roku 1968.

V rámci turistického oddílu se chystáme navštívit vyhlídky, rašeliniště, prameny řek, potoků a také pomníčky. Pravidelné aktivity formou her, programů a rozhovorů povedou děti i dospělé k pozitivnímu vztahu k přírodě a správnému chování k přírodnímu bohatství. Naučíme se orientovat v mapě i sledovat turistická značení.

Těšíme se, že se nás bude scházet víc a víc.

Pro aktuální výšlapy je nutné sledovat nás na Facebooku: www.facebook.com/turistictak.potok.

Radek Květ
vedoucí turistického oddílu

Základní škola

Vážení spoluobčané,
tuto zprávu píšeme za školskou komisi, která byla zřízena zastupiteli obce Bílý Potok na veřejném zasedání v listopadu 2019. Komise byla ustanovena jako poradní orgán zastupitelstva ve věci ZŠ a MŠ. Hlavním úkolem komise v tomto období je podle vůle zastupitelů obnovit činnost základní školy. Součástí školy je mateřská škola, základní škola, družina a školní kuchyně. V současné době je v provozu pouze mateřská škola a školní kuchyně. Snahou zastupitelů je docílit toho, aby od 1. 9. 2019 pracovaly všechny složky školy, tedy i základní škola a družina.

Aby se tento zdánlivě jednoduchý úkol podařilo splnit, museli jsme v relativně krátkém časovém úseku absolvovat několik schůzek a shromáždit mnoho informací. Prvním úkolem bylo navštívit školu a seznámit se se současnou paní ředitelkou. Zároveň jsme si školu prohlédli. Jedním z našich zjištění z této návštěvy bylo, že je potřeba ve škole nemálo investovat do prostředí, ve kterém se děti vzdělávají (např. opravit římsy, krov budovy, vymalovat celou školu). Na začátku ledna jsme se sešli s rodiči budoucích prvňáčků. Zcela zásadním a určujícím zjištěním z této schůzky bylo, že si rodiče přejí výměnu vedení školy. Tento jasný postoj rodičů jsme tlumočili paní ředitelce školy. Paní ředitelka školy chápe vzniklou situaci a chce se s obcí dohodnout na odchodu z funkce. Rady, jak celý proces co nejlépe zvládnout, jsme hledali i u jiných ředitelů škol. Sešli jsme se s ředitelem hejnické ZŠ. Rady od těchto odborníků jsou pro naši práci velmi přínosné. Zároveň bylo potřeba komunikovat s Krajským úřadem v Liberci. Zjišťovali jsme záležitosti týkající se rejstříku škol, rozpočtu školy a zápisu do prvních tříd. Později jsme museli řešit i podmínky konkurzu na nové vedení školy. Všichni, které jsme na Krajském úřadě oslovili, byli velmi vstřícní a ochotni pomoci.

Důležitých jednání se spolu s námi zúčastnil i pan starosta. Bylo to pro nás signálem, že pro zastupitele je znovuotevření základní školy opravdu prioritou.

Za školskou komisi:
E. Hanko, A. Mráčková, A. Hrnčířová

Pozn. redakce: Byl zvolen nový ředitel ZŠ a MŠ Bílý Potok – Phdr. Emil Hanko.

Gratulujeme a přejeme mnoho sil a úspěchů v nové funkci. A v září se budeme všichni těšit na znovuotevření základní školy.

Zlaté potocké ručičky

Že řemeslo má zlaté dno, o tom není třeba nijak diskutovat. Berme to jako fakt.
Že u nás v obci je velmi mnoho šikovných řemeslníků, to je také hotová věc.
Avšak nabízí se otázka: Znáte je všechny?
Že ne? Dovolte, abychom Vám je postupně představili v nové rubrice „Zlaté potocké ručičky“.

Již bezmála třicet let se intenzivně věnuje své práci a myslím, že můžeme s čistým svědomím říci „Mistr svého řemesla.“

Jan Macek (54)

Velmi šikovný a zručný zedník, který postavil a zrenovoval nemálo domků, domácností i bytů.

Dobrý den,

nejprve velmi děkuji za umožnění krátkého rozhovoru. Je mi velkou ctí Vás představit jako prvního.

Jak dlouho již vykonáváte toto řemeslo?

Asi přibližně třicet let.

Pamatujete si svou první zakázku?

(Smích) Ne, to je již velmi daleko.

Co Vás, pane Macku, vedlo k tomu, být řemeslníkem se vším všudy?

Špatně jsem se učil ve škole. Takže jsem neměl moc na výběr.

Když se ohlédnete na těch odpracovaných třicet let, máte z toho příjemný pocit, že je práce za Vámi vidět?

foto: Sandra Dražilová

To asi ano (smích), alespoň někde něco po mně zůstane.

Jaký je to pocit postavit z ničeho něco? Stavět dům úplně do samého začátku, postavit lidem bydlení, kde oni poté vytvoří domov.

Pocit je to velmi dobrý, je to pro mě ta nejlepší práce. Být u stavby hned od samého začátku. A vidět, jak vše pomalu a postupně vzniká.

Je nějaká práce ve Vašem oboru, kterou naopak rád nemáte?

Jak kdy, podle nálady. (Smích) Někdy mě štvou obklady, jindy omítky – prostě podle nálady, podle situace.

Nedá mi to se nezeptat, protože po šikovných řemeslnících je veliká poptávka. Kde všude se vyskytujete, resp. kde všude pracujete?

Dříve jsem jezdil po celé České republice. Teď pracuji již jen tady ve Frýdlantském výběžku. Tady je práce víc než dost.

Velmi děkuji za Váš čas a ochotu. A přeji, ať Vám jde práce od ruky a přináší hlavně radost.

Sandra Dražilová

Čtyři v jednom, aneb den otevřených dveří v Jizerskohorském Technickém Muzeu

Svá veliká kovová vrata otevřelo Jizerskohorské technické muzeum veřejnosti 4. 5. 2019, kdy se konal den otevřených dveří.

Již od samého rána proudily do muzea davy lidí, toužící si prohlédnout technické muzeum. Využít možnosti a projít si celou „továrnu“ s lahodnou kávou či řádně vychlazených pivem v ruce.

Vše by bylo perfektní, jen počasí se ten den rozhodlo, že zkusí vystřídat všechny čtyři roční období během jediného dne.

A skutečně. Sníh, déšť, vítr i slunce – prostě čtyři v jednom.

Návštěvníci mohli ochutnat pravý, nefalšovaný guláš z polní kuchyně. Prohlédnout si vojenskou techniku, kde největším lákadlem byl tank Praga LT-38. Už jen samotný pohled na tank vzbuzoval respekt, proto jej také lidé obcházeli, prohlíželi si a fotografovali. Kdy jindy by se naskytla příležitost si prohlédnout stroj,

foto: Sandra Dražilová

foto: Sandra Dražilová

jež byl považován během 2. sv. války za jeden z nejlepších lehkých tanků na světě.

Ti, které déšť a sníh zahnal do prostor technického muzea, také nelitovali. Kdo by odolal možnosti sednout si do kokpitu letadla a vyzkoušet simulovaný let. Stoupnout si na váhu, sáhnout na vrtuli, či zatočit kolem u šicího stroje.

Dětský koutek nabídl pro znavené rodiče chvilku odpočinku a pro děti další dávku zábavy.

A dětská jízda továrnou pokračuje:

Dílničky, kde mohly děti zapojit naplno svou fantazii a kreativitu. Podle výrazů dětí, které dílničky navštívily, byla vidět spokojnost.

Sice se spustil déšť a padal sníh, ale i na to pořadatelé mysleli a pro děti bylo nachystané vtipné divadlo „Mrkvomen“. Dle výbuchů smíchu a soustředěných pohledů bylo jasné, že se dětem pořadatelé trefili do vkusu.

Den otevřených dveří je zdárně za námi, ale navštívit muzeum můžete kdykoliv od 10 do 17 hodin.

Upřímně si myslím, že každá návštěva stojí vždy za to!

Sandra Dražilová

Soutěž — Bílý Potok, jak ho neznáte!

Bílopotocké Listy spolu ve spolupráci s obecním úřadem vyhlašují fotografickou soutěž

„Nejhezčí místo Bílého Potoka“.

Své fotografie můžete posílat na e-mail: drazilovasandra@seznam.cz a to do 31. 8. 2019.

Poté budou vystaveny v prostorách obecního úřadu, kdy VY sami rozhodnete, která fotografie je právě ta nejlepší.

Vítěze oznámíme v dalším čísle Bílopotockých Listů.

Šachmat — Tomáš Petrement

foto: archiv Tomáše Petrementa

Tomáš (nar. roku 2001) se věnuje šachům od první třídy. K šachům ho přivedl děda, ten ho trénoval až do páté třídy a dal mu tak velmi dobré základy. Po přechodu na Základní školu v Hejnicích začal chodit do šachového kroužku, kde se zúčastnil prvních místních soutěží – například Velikonoční turnaj, Vánoční turnaj a turnaj na Valdštejnských slavnostech ve Frýdlantu v Čechách, kde si Toma všimli trenéři Šachového klubu Frýdlant. Převzali ho do svého klubu, kde působí doposud. Tomáš dal také krásnou nabídku, že by v naší obci vedl šachový kroužek pro děti.

A jak si vede naše šachová hvězda na soutěžích?

foto: archiv Tomáše Petrementa

Sandra Dražilová

foto: archiv Sandry Dražilové

Asi mě mnozí z Vás znají, ale přesto si dovolím pár slov k sobě.

Považuji se za začínající autorku dětských pohádkových knížek, které píši pod jménem Sandra Dražilová Zlámalová.

Psaní jako takové mě bavilo snad odjakživa, jen jsem vždy psala tzv. „do šuplíku“. Chvilku mi trvalo, než jsem sebrala odvahu, a své pohádky nabídla nakladatelství.

Má prvotina vyšla 2017 pod názvem „Kulíškovy neposedné příhody“ a odehrává se tady v Jizerském lese. Stejně jako má druhá a ještě velice čerstvá knížka „Čarodějnice Bordelína“.

Znáte les Bambručák? Pytlácké kameny? Rybník Netík? Černé vodopády?

Ano, to je dobře. Však jsou to také mimo jiné místa, kde se odehrává moje pohádková knížka.

Jen z naší obce jsem pár přesmyčkami udělala název Kotobílky.

Vystudovala jsem učitelství jak pro střední, tak pro základní školy. Chvilku jsem působila i zde v místní základní škole.

Nyní jsem především maminkou tří uličníků, takže jsou všechny mé příběhy „testované na dětech“.

Rytmické mše pro rodiny s dětmi

Na podzim roku 2016 se několika rodinám z Bílého Potoka a dalších vesnic z Frýdlantského výběžku podařilo obnovit pravidelné mše v kostele Nejsvětější Trojice v Bílém Potoce. Od té doby se konají každou poslední neděli v měsíci od 15:00 (s výjimkou letních prázdnin). Velké díky patří našemu panu faráři Pavlu Andršovi, který nyní kromě mší svatých v Hejnicích, Raspenavě a Mníšku slouží i mše u nás v Bílém Potoce. Těší nás, že kostel, v předchozích letech opravený i díky spolku pro Obnovu kostela Nejsvětější Trojice v Bílém Potoce, ožil pravidelnými setkáními křesťanského společenství lidí.

foto: archiv Jana Hrnčíře

Protože je v naší farnosti dost rodin s menšími dětmi, rozhodli jsme se mše svaté zaměřit právě na ně. Při mších zpíváme rytmické písně s kytarou, cajonem, basou a někdy také s flétnou, houslemi, či klávesami. Ve spolupráci s panem farářem každý měsíc vymýšlíme, jak kázání při mši svaté udělat dětem srozumitelnější. Někdy je to formou hry, jindy hrajeme divadlo. Často tak ztvárňujeme evangelijní scény, představujeme dětem některé světce, nebo se soustředíme na vysvětlení různých období liturgického roku. Vzniká tak poměrně ojedinělé spojení liturgie, rytmické hudby, divadla a her, které propojují svět dospělých a dětí. Tato forma je přístupná nejen dětem, ale i dospělým, kteří k víře postupně nacházejí cestu.

Ohlasy na rytmické mše svaté jsou pozitivní, jak od dětí, tak od dospělých. Většinou se nás sejde kolem 20 až 30 lidí. Děti se těší na hry, úkoly a divadla, ve kterých vystupují jejich rodiče. Zároveň se zapojují s různými cinkátky, dřívky a jinými hudebními nástroji při písních. Během mše je cítit sounáležitost celého společenství. Velmi pěkné bylo např. zapalování první svíčky na věnci na začátku adventu. Děti stály v půlkruhu, postupně si od sebe připalovaly svíčky a poslední dítě zapálilo svíčku na adventním věnci. Všichni dospělí stáli okolo a se

foto: archiv Jana Hrnčíře

zatajeným dechem pozorovali, jak světlo putuje od dítěte k dítěti. Rytmické mše svaté propojují rodiny věřících z okolí. Po skončení mší si vždy najdeme i prostor pro povídání a něco malého na zub u kašny před kostelem. Všichni jste srdečně zváni!

Nejbližší mše svaté v Bílém Potoce:
Neděle 29. 9. 2019 od 15:00 Poutní mše svatá pro rodiny s dětmi

Aktuální informace o mších svatých v kostele Nejsvětější Trojice v Bílém Potoce:
http://bilypotok.farnosthejnice.cz
Fotky z rytmických mší a farnosti:
https://farnosthejnice.rajce.idnes.cz/

Jan Hrnčíř
(farnost Hejnice, Raspenava a Mníšek)

Lesy Bílého Potoka

Lesy obce Bílý Potok se rozkládají na 85,90 ha plochy. Z toho 84,84 ha jsou lesy a zbytek je bezlesí (lesní cesty, vodní plochy…). Lesy leží jižně od obce Bílý Potok na severním úpatí Smědavské hory a Frýdlantského cimburí. Jsou součástí CHKO Jizerské hory a soustavy ochrany NATURA 2000 (ochrana ptačích oblastí a evropsky významných lokalit). Plocha není celistvá, je rozdělena menšími pruhy lesů ve vlastnictví státu – LČR s. p.

Obecní lesy patří do PLO (přírodní lesní oblasti) Jizerské hory a Ještěd se všemi klimatickými, geologicko-pedologickými a hydrologickými charakteristikami. Myslím však, že vás budou hlavně zajímat konkrétní charakteristiky lesů obce Bílý Potok.

Začal bych druhovou strukturou, tedy jaké druhy dřevin se v obecních lesích vyskytují. Poměrově listnaté dřeviny výrazně (91%) převyšují nad jehličnany (9%). Převažuje buk 69%, bříza 13%, dub 6%, smrk 7%, v menší míře modřín, javor, jasan, olše, lípa, topol a ostatní. Do budoucna bychom chtěli posílit zastoupení jedle, která se v lesích obce v podstatě nevyskytuje.

Věková struktura je bohužel nevyrovnaná. Máme velké zastoupení přestárlých porostů (nad 110 let) a mladých porostů do 40 let. Chybí nám více porostů mezi 50 a 90 lety.

Co se týká půdních poměrů, tak se obecní lesy většinově vyskytují na kyselejších půdách, což je dáno hlavně podložím (jizerskohorská žula). Ale díky převaze listnáčů (opadu listí) je v půdě relativně dostatek živin.

Zdravotní stav obecních lesů považuje lesní hospodářský plán (LHP) za dobrý. Já bych jen doplnil, že je potřeba včas zpracovat polomy či

vývraty, které se koncem roku 2018 objevily, aby nedošlo k šíření škůdců, a tedy ke zhoršení zdravotního stavu.

Toliko asi k popisu lesů obce Bílý Potok. Teď ještě pár slov o plánech a záměrech, které obec se svými lesy má.

Zaprvé, plocha obecních lesů není celistvá. Je rozdělena menšími pruhy ve vlastnictví státu LČR, jak bylo zmíněno v úvodu. Toto uspořádání není optimální pro hospodaření, a proto by obec chtěla po dohodě s LČR různými výměnami sjednotit plochu obecních lesů. Vzhledem k tomu, že se jedná o státní majetek, bude tento proces velmi zdlouhavý, vyžadující mnoho trpělivosti.

Pokud bych měl zmínit nějaký hospodářský cíl, tak bychom chtěli, aby obecní lesy byly nadále stabilní a druhově pestré. Budeme se snažit, aby bylo jasně patrné, že člověk je v lese „partnerem“ přírody. Zásahy v lesích, čili kácení a prořezávání, by měly hlavně posilovat a využívat přírodní procesy tak, aby naši potomci měli nejen stabilní les, ale i kvalitní dřevní hmotu. V odborné terminologii se hovoří o „přírodě blízkém lese“. Vždyť les nebo chceteli dřevo v něm rostoucí, je důležitý obnovitelný zdroj surovin, se kterým by se měl člověk naučit uvážlivě hospodařit.

Samozřejmě veškeré zásahy budou tak jako doposud dělány dle lesního hospodářského plánu a se zadávacím listem, dle pravidel a cen, které budou k dispozici na webu obce a na obecním úřadu.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se aktivně účastnili péče o obecní lesy, ať už jen kontrolní procházkou nebo aktivní prací a doufám, že v tom budou pokračovat i nadále. Nezapomeňme, že příroda, a tedy i lesy, jsou nedílnou součástí našich životů a měli bychom k nim vzhlížet s úctou, pokorou a respektem.

Jiří Hovorka

Eko okénko

Zde se můžeme navzájem inspirovat v možných přístupech, které jsou šetrnější k našemu světu. Každá změna se počítá a může mít značně pozitivní dopad.

Dešťovka na zalévání

Cílem je snížit množství odebírané vody z povrchových a podzemních zdrojů, reagujme na problematiku udržitelného hospodaření s vodou. Vodní blahobyt skončil, nedostatek vody je reálným problémem na mnoha místech ČR. Jen v Praze se ročně prosplachuje 12 mld. litrů pitné vody, tolik vody se vypije v celé Evropě za 5 dní. Využívání dešťovky je součástí celkové koncepce boje MŽP proti suchu. Začali jsme dešťovku využívat i na obci.

Méně časté sekání zahrad

Největší horko a sucho už máme doufám v tomto roce za sebou, takže se můžeme v klidu zamyslet nad údržbou zahrad a obecních ploch zeleně.

Čím jsou pro nás naše zahrady a zelené plochy v obci? Považujeme je za další “obývací pokoj” nebo je vnímáme jako přírodu? Představujeme si, že by obojí mělo být udržované stejným způsobem? Obývací pokoj – čistý, uklizený, příjemný; a např. les – přirozený, vonící, divoký a trochu překvapivý, kde můžeme pozorovat

foto: Alžběta Panochová

ptáčka, ještěrku, srnu či jiné divoké zvíře?

Myslím si, že o zahradu se prostě nelze starat stejně jako o obývací pokoj. Je a měla by být živá a proměnlivá. Zahradu považuji za součást přírody, kterou upravuji tak, abych mohla některé její dary užívat. Současně jsem si ale vědoma toho, že není jen moje – rostou tu plané rostliny a žijí některé druhy živočichů. Snažím se o ni starat tak, aby moje i jejich potřeby byly co nejvíce v souladu.

Tím se dostáváme k suchu a změnám počasí v posledních letech. Když si budeme povídat jen o trávnících a snažit se o soulad mezi našimi potřebami a potřebami přírody, pak jsou možná třeba tato řešení:

– krátký sekaný trávník ponechejme na zahradě pouze tam, kde je nezbytně nutný – místa, kudy často chodíme, kde běhají děti, okolo záhonků apod. Ostatní plochy můžeme v klidu sekat jen dvakrát ročně a nechat tu žít plané květiny a spousty živočichů.

– při suchu trávu sekejme méně často a raději ne příliš nakrátko (vyšší, než jsme často zvyklí). Příliš krátký trávník snadněji vyschne i se svrchní vrstvou půdy a zvyšuje sucho a horko v krajině.

– trávník při teplotách nad 26 °C nesekejme vůbec a při dlouhodobém suchu také ne. Vyšší porost v horku snáze uchladí sám sebe, nezemře tak rychle, a má lepší schopnost obnovy.

– je dobré sekat trávu dříve zjara při nižších teplotách a větší vláze, prostě se při sekání řídit podle počasí.

– louka, hlavně květnatá, je domovem larev různých motýlů, hmyzu a dalších živočichů. Když si představíme, kolik metrů ujde jedna motýlí larva za den, aby se mohla přestěhovat z posekaného trávníku někam, kde pro ni bude zase nějaká potrava, dojde nám, že ve většině případů nemá šanci přežít. Pokud chceme, aby se u nás na zahradě nebo v obci mohli líhnout motýli, je třeba s nimi počítat:

– louky nebo trávu sekat po pruzích, tzn. jeden pruh posekaný, druhý ne – ponechat vysokou trávu, aby mohly přežít larvy a jiní živočichové

– na menších zahrádkách nechávat neposekané trsy planých květin, aby mohly vykvést a vysemenit se

– přes větší plochy trávy, které sekáme jen dvakrát ročně, prosekávat pouze pěšinky, kudy jsme zvyklí chodit.

My jsme v loňském suchém létě sekali velkou část trávy až na podzim a letos v ní máme spousty planých květin, které tam doposud nerostly.

Do příštího čísla můžete přinášet inspiraci i vy.

Za ekologickou komisi
Barbora Hrůšová a zastupitelka Andrea Mráčková

Zpráva ekologické komise

Rády bychom vás informovaly o činnosti naší ekologické komise, jejímiž členkami jsou Andrea Mráčková, Katka Franková a Barbora Hrůšová. Velkou pomocí a současně naší stálou partnerkou je místostarostka Jana Mikudíková, která svým zájmem o problematiku a neutuchající pracovitostí je člověkem na pravém místě.

Nejprve jsme se seznamovaly se stávající situací okolo odpadů, abychom se v ní vyznaly, protože ani jedna z nás se touto problematikou v obecním rozměru dříve nezabývala. Jedním z problémů v naší vesnici je, že určitá část obyvatel neplatí za odpad a někteří ani nemají popelnici. Mezi některé „výmluvy“ patří i to, že tak dokonale třídí odpad, že popelnici nepotřebují. Ve skutečnosti obec platí jak komunální odpad, tak i tříděný, takže příspěvkem na komunální odpad se vyrovnává i platba obci za tříděný odpad. Také se zde v Bílém Potoce platby za popelnice dlouho nezdražovaly, a proto se u nás již dlouhodobě platí méně než v okolních obcích. Další skutečností je, že občan obecně v České republice platí pouze tak polovinu reálných nákladů na svoz odpadu, druhou polovinu vždy doplácí obec ze svého rozpočtu. I proto bychom se měli nejenom jako obec, ale i my občané jako jednotlivci, k odpadům postavit vědoměji a čelem – to znamená – postupně omezovat spotřebu jednorázových obalů a jednorázových věcí vůbec a opravdu pečlivě třídit, abychom byli připraveni na velké zpřísnění zacházení s odpady, které se chystá (k tomu malá poznámka – poté, co Evropa přestala vyvážet valnou většinu svého

odpadu do Asie, která již řekla stop, je třeba se s tímto množstvím popasovat u nás, doma. Pokud nechceme pro naše vnoučata místo přírody jen hory skládek, pak bychom měli skutečně každý změnit svoje chování).

Ve skutečnosti se věc má takto: výrobci platí ze zákona určitou částku firmě EKO-KOM za to, že se postará o třídění, zpětný sběr a zpracování obalové složky jejich výrobků. EKO-KOM pak nabízí obcím – svým partnerům při zajištění této činnosti – nádoby zdarma a za vykázaná množství tříděného odpadu platí obcím peníze. Firmy, které vykupují odpad od občanů nebo obcí, tak musí vykazovat doklady o množstvích jak obcím (občanům), tak i EKO-KOMU. Případné kontroly sledují, zda tato množství souhlasí.

V současnosti odváží z naší obce komunální odpad firma FCC Frýdlant, které platíme i pronájem nádob. Obecní pracovníci pro ně v minulosti vytřiďovali z plastového odpadu plastové lahve podle barev, což ale, jak jsme zjistili, už není žádané.

Velkoobjemový odpad se sváží 2x do roka a jeden svoz stál obec v minulosti na 76 000 korun.

Veškerý železný odpad, drahé kovy a elektroodpad vozí jak obec, tak i občané do sběrných dvorů jak v Raspenavě, tak i do Hejnic. Jednaly jsme o možnostech spolupráce obce se sběrnými dvory jak v Hejnicích, tak i v Raspenavě.

Jednaly jsme také s panem magistrem Bukáčkem z EKO-KOMu, abychom pochopily celý systém a vyptaly se na možnosti zlepšení našeho hospodaření. Současně jsme se účastnily nabídky firmy JRK na pytlové hospodaření s odpady v obci.

Chystáme se s komisí na návštěvu sběrného dvora v Novém Městě pod Smrkem, kde obecní sběrný dvůr mají, abychom od nich získaly nové vědomosti o výhodách i úskalích projektu.

Možností je více a je třeba se v nich řádně zorientovat a vybrat pro naši obec tu nejlepší. Jednou možností by bylo mít vlastní obecní sběrný dvůr. Zatím jednáme a hledáme zdroje možné inspirace i v okolí. Doufejme, že se vše vydaří dobře vyřešit tak, aby obec na odpadech ušetřila nebo i vydělala, systém aby byl dobrý a přehledný pro občany a příroda aby byla šťastná.

Tolik zatím o odpadech. Dalšími aktivitami naší komise jsou konzultace se stavební komisí a naše snaha o ekologický přístup při ostatních aktivitách obce, jako je příprava kanalizace a dostavba Koruny, ale o tom až příště.

Za ekokomisi
Barbora Hrůšová

Přispějte také do Bílopotockých Listů

Pokud byste rádi přispěli článkem do Bílopotockých Listů, čtěte prosím následující řádky.

Články, dopisy redakci, nebo i tipy na články nebo rozhovory zasílejte na e-mail: drazilovasandra@seznam.cz do 15. 9., kdy bude uzávěrka dalšího čísla BP Listů. Od příštího čísla také plánujeme zavést rubriku „Z dopisů čtenářů“. Mimo to bychom Vám rádi nabídli možnost inzerce v časopise. V případě zájmu kontaktujte Sandru Dražilovou na výše uvedeném e-mailu.

Při publikování zaslaných příspěvků se redakce BP Listů bude řídit těmito pravidly:

– Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení a úpravu příspěvků čtenářů či zastupitelů při zachování obsahu sdělení.

– Redakce si vyhrazuje právo na gramatickou korekturu příspěvku.

– Příspěvky nejsou upravovány bez vědomí autorů.

– Za obsahovou stránku zodpovídá autor.

– Na zveřejnění zaslaného příspěvku nevzniká právní nárok.

– Nejsou zveřejňovány příspěvky diskriminující občany z důvodu rasy nebo etnického původu, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženství či víry.

– Nejsou publikovány dopisy týkající se soukromých či osobních sporů občanů.

– Nejsou publikovány anonymy.

– Dopisy k otištění vybírá redakce.

Těšíme se na Vaše příspěvky

Redakce

Dětem:

autorka křížovky a ilustrací:
Dagmar Medzvecová

Čert Zbrklík

Jednoho opravdu zamračeného a pošmourného rána se čertici Rozumbradě narodil malý, roztomilý čertík. Rohy, kopyto, ocas – vše čertík měl a přece na něm bylo něco jinak. Od hlavy až k patě byl černý, jako každý správný čert.

Ale ty oči!

Měl je nebesky modré a to se pro žádného čerta nehodí. Rozumbradě bylo stydno, samo totiž byla chytrá až na půdu – to je nejvíc, jak vůbec může být čert chytrý. Dala mu jméno podle pekelného kalendáře – Zbrklík. To ještě netušila, jak to bude výstižné jméno.

Čert Zbrklík opravdu dělat čest svému jménu: kam přišel, tam ho vyhnali pro zbrklost, když někde pomáhal, tak ho odehnali opět pro zbrklost. Čert Zbrklík si z toho ale nic nedělal, byl jako šídlo – neposedný malý čert. Chvíli tam, chvíli tu a chvíli jinde.

Jeho maminka, čertice Rozumbrada, měla v pekle na starost veškeré listiny. Ty se zamykaly v pekelné listovně a nikdo, kromě Rozumbrady a pekelného vládce Lucifera, tam nesměl ani vkročit. Jenže, co čert nechtěl, anebo chtěl?

Jednoho dne Rozumbrada zapomněla zamknout všech šest pekelných zámků a ten den se do pekelné listovny dostal Zbrklík. Ajajaj!

Co se pak dělo, to nechtějte ani vědět. Anebo víte co? Já vám to povím.

Skřípp, lup, vrz, šup a Zbrklík vběhl čertovskou rychlostí přímo do listovny. Rozhlédl se napravo, nalevo, nahoru i dolů. „Taková tma, chtělo by to trochu světla," pomyslel si Zbrklík a šel hledat knihu kouzel. Byla úplně ve spodním regále, pod všemi možnými lejstry.

„Á, tady je," zaradoval se Zbrklík.

Šššššš... bylo slyšet jen šustění listů, jak rychle Zbrklík obracel stránky.

„Tady ne, tohle taky ne, to se mi nelíbí," mumlal si pro sebe Zbrklík a ani nezpozoroval, že ho už chvilku špehuje čert Pecolt. Však to byl taky tak starý a nerudný čert, nikomu již nic dobrého nepřál a každému jen škodil. A ihned pospíchal vše nahlásit. Achich ouvej, ještěže peklo je velmi a velmi rozlehlé.

„Mám to," vykřikl nadšeně Zbrklík.

„Belele-belele,
ať je tu světlo,
jak u lidí během dne,
Belele-belele-bubu-puf"

V pekelné kouzelné knize bylo hned pod tímto zaklínadlem napsáno a to dokonce velkými písmeny a červeně. V PEKLE NEPOUŽÍVAT!

Ale to si už Zbrklík nepřečetl. V celém normálně tmavém, začouzeném pekle bylo najednou světlo jako ve dne.

„Au, moje oči... pálí mě kůže... kdo tu udělal to světlo... áááá, co mě to budí... fuj, dejte to pryč" nadávky čertů nebraly konce.

Čerti zvyklí na šero, tmu a světlo jen od ohně, byli tímto denním světlem tak oslněni, že zůstali chvíli úplně slepí a bezmocní.

Umíte si to představit? Celé peklo plné skuhrajících čertů, kteří se jen váleli a nadávali.

Zbrklík se nejprve zaradoval, že se mu to kouzlo tak pěkně povedlo.

Ale zanedlouho... prsk-prsk-šššš-prsk... tím denním světlem se pálily pekelné listiny v listovně.

To by mohl být obrovský průšvih.

Kdyby se zničily veškeré pekelné listiny, na kterých bylo popsáno vše od vzniku pekla, byl by to skutečný průšvih. Bez pekelných listin, které byly sepsány prapraprapračertem a praprapraandělem společně, by nikdo nerozeznal dobro od zla, pravdu od lži nebo lásku od nenávisti.

To by bylo opravdu špatné.

„Be-le-le-le... CO SE TO TU DĚJE?! Be-le-le-le," rozléhalo se celým peklem Luciferovo rozčilení.

„Tak poví mi to někdo?!"pokračoval vládce pekel a jeho hlas nabíral na síle.

„Ehm... ehm.... Vaše pekelnosti... do listovny se zatoulal malý, neposlušný – chich jakoby někdy čerti byli poslušní – modrooký čertík," řekl polohlasem čert Pecolt.

Čertice Rozumbrada ihned věděla kolik uhodilo a než stihla někomu něco vysvětlit. Vzala nohy na ramena a pelášila rychle do listovny. Jen se ohlédla a křikla: „Zbrklík!"

Lucifer i ostatní čerti utíkali za ní. Jen vládce pekel má moc zrušit jakékoliv čertovské kouzlo, jen musí znát jméno čerta, který neplechu způsobil. To už znal.

Zadupal kopytem a třikrát tleskl.

Denní světlo bylo pryč. Jen z listovny se ozýval nespokojený hlásek „kdo mi tu zase zhasnul?"

„Čertice Rozumbrado! Vyřeš lumpárnu svého čertíka! Hned!" křikl rozzlobený Lucifer a šel si po svých. Denní světlo ho totiž vyrušilo od oblíbené činnosti – sledování lumpů na zemi.

Rozumbrada si vzala stranou Zbrklíka, ale nejdřív pořádně zamkla všech šest pekelných zámků.

„Čerte, čerte, čertíku, ty můj malej Zbrklo, co tě to zas napadlo?" řekla maminka čertice a vyskala Zbrklíka ve vlascích.

„Ty lumpíku jeden, víš, co se mohlo stát?" zeptala se Rozumbrada.

Čert Zbrklík jen zavrtěl hlavou, nerad působil mamince nepříjemnosti. Měl jí moc rád, jen občas ji zazlobil.

„Však já se na tebe nezlobím, já udělala chybu – zapomněla jsem zamknout listovnu a ty jsi toho jen jako každý malý zvědavý čertík využil," řekla Rozumbrada a plně si uvědomovala, co vše se mohlo stát.

Čert Zbrklík svou čertovskou maminku objal, dal jí velikou pusu a slíbil, že už do listovny nikdy nepůjde a ona mu na oplátku slíbila, že vždy než odejde, tak zkontroluje, že zamkla.

A v pekle bylo opět vše, jak má být.

Autor: Sandra Dražilová Zlámalová
Ilustrace: Ivana Lévková
převzato z www.permonicekkrapnicek.cz

Kulturní a jiné akce v blízkém okolí

Bílý Potok

Obecní úřad

13. 8.; 17.00 **Koruna a jak dál** – prezentace studie architekta Baldy

Jizerskohorské technické muzeum

23. 8.; 20.00 **Nenucený výsek** – Krátké a úderné divadlo

Kostel Nejsvětější Trojice

29. 9.; 15.00 **Poutní mše svatá pro rodiny s dětmi**
27. 10.; 15.00 **Poutní mše svatá pro rodiny s dětmi**

Hejnice

21. 9. **Hejnické Babí léto 2019**
20. – 27. 9 **Týden pro klima** – program bude na: rodicezaklimaliberec.webnode.cz

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

10. 8.; 15.30 **Stefan Kames (SRN)** – varhanní koncert
31. 8.; 15.30 **Ivana Michalovičová** – varhanní koncert
14. 9.; 15.30 **Alfred Habermann** – varhanní koncert
17. 9.; 19.00 **The King's Singers GOLD** – zahajovací koncert Lípa Musica
6. 10.; 15.30 **Collegium musicum Zittau, Projektchor Zittau**

Klášter

1. 6 – 30. 9 výstava **Pocta šlechtici ducha a muži činu**
29. 6. – 31. 7. výstava **Svědkové lidskosti**
1. – 31. 8. výstava **Česká krajina v obrazech** – Vladimír Mencl

Letní kino na koupališti

27. 7.; 22.00 film **LOVEní**
2. 8.; 21.30 film **Bohemian Rhapsody**

Kino

26. 7.; 20.00 film **Bez věcí nad věcí!**
27. 7.; 17.30 film **Lví král**
30. 7.; 20.00 film **Ibiza**

Lázně Libverda

Informační centrum

4. 7. – 28. 8. výstava **Člověk a vesmír** – obrazy Heleny Cejnarové a Jany Havelkové

Jizerka

27. 7.; 10.00 – 17.00 **Anenská slavnost na Jizerce**

Muzeum Jizerských hor

10. 8.; 11.00 – 23:59 **Den a noc na Jizerce aneb Jizerka astronomická**
24. 8.; 10.00 – 16.00 **Den horalů** – Aktivity pro děti i dospělé zaměřené na tradiční řemesla